Газета виходить з вересня 1930 р.

КАДРИ МЕТАЛУРГІЇ

Газета Національної металургійної академії України

№ 1 (2734)

січень 2019 року

«Україна – це метал. «Метал» – це ми»

Розповсюдження безкоштовне ©

Редакційна колегія

Головний редактор – ректор НМетАУ член-кореспондент НАН України професор **Величко О.Г.**
Заступники головного редактора: перший проректор д.т.н., професор **Іващенко В.П.**
проректор з наукової роботи д.т.н., професор **Пройдак Ю.С.**
проректор з науково-педагогічної роботи д.т.н., професор **Шатоха В.І.**
фахівець навчально-наукового центру, к.т.н., доцент **Никифорова Н.А.**
Відповідальний редактор – Никифорова Н.А.

Члени редколегії: доцент кафедри електрометалургії к.т.н. **Жаданос О.В.**
декан гуманітарного факультету к.х.н. **Клімашевський Л.М.**
доцент кафедри металургійного палива та вогнетривів к.т.н. **Коверя А.С.**
голова ради студентів студентка групи МЛ03-14 **Гамова А.В.**
заступник голови профкому, доцент кафедри прикладної механіки к.т.н. **Селегей А.М.**
директор бібліотеки **Фахрутдінова С.М.**
керівник навчально-наукового центру, к.т.н. **Ясев О.Г.**

Публікацію газети відновлено в рамках виконання спільного європейського проекту Темпус "Центри провідного досвіду для молодих вчених" (CERES) 544137-TEMPUS-1-2013-1-SK-TEMPUS-JPHES

Co-funded by the Tempus Programme of the European Union

Centres of Excellence for young RESearchers

CERES

ІНТЕРАКТИВНИЙ ЗМІСТ

РЕЙТИНГ ВИКЛАДАЧІВ ТА ПІДРОЗДІЛІВ 2017-2018 НАВЧАЛЬНОГО РОКУ
Наші переможці 3
ПАМ'ЯТНІ ДАТИ
16 січня – День пам'яті кіборгів 7
22 січня – День соборності України..... 8
ХРОНІКА АКРЕДИТАЦІЇ
Вітаємо кафедру інтелектуальної власності та управління проектами! ... 9
СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ
Новорічний концерт 10
Вітаємо магістрів НМетАУ – 2019! 11
Квиток у майбутнє..... 11
Вітаємо магістрів кафедри інтелектуальної власності та управління проектами! 12
Вітаємо магістрів-комп'ютерників! 13
Конкретика – тренд сучасного освітнього процесу 14
Запрошуємо до студентського фінансового клубу..... 16
Домашнє насилля: як запобігти?..... 17
Живий в пам'яті народній..... 18
СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ МАРКУ ІСАКОВИЧУ ХАНІНУ
Сумуємо разом з рідними 20
З ІСТОРІЇ МЕТАЛУРГІЇ
Метали в прикладному мистецтві середньовіччя. Частина 2 20
СПОГАДИ НАШИХ ВИПУСКНИКіВ
Передмова..... 22
Спогади М.Ю. Шифріна. Частина 1..... 23
ІСТОРІЯ НМетАУ В ОБЛИЧЧЯХ
До 120-річчя від дня народження Й.Д. Семікіна (1898 – 1971)..... 25
До 90-річчя від дня народження Т.Г. Беня (1929 – 2013)..... 28
До 65-річчя від дня народження Є.П. Калинушкіна (1953 – 2008)..... 33
ПАМ'ЯТАЄМО КОЛЕГУ І ДРУГА..... 33
ПОСМІХНЕМОСЯ РАЗОМ!
По слідах сесії 34

З Новим роком!

РЕЙТИНГ ВИКЛАДАЧІВ ТА ПІДРОЗДІЛІВ 2017-2018 НАВЧАЛЬНОГО РОКУ

Наші переможці

ФАКУЛЬТЕТИ

I місце
Факультет економіки та менеджменту

II місце
Факультет матеріалознавства і обробки металів

III місце
Факультет комп'ютерних систем, енергетики та автоматизації

ВИПУСКАЮЧІ КАФЕДРИ

I місце
Кафедра обліку і аудиту
II місце
Кафедра економічної інформатики
III місце
Кафедра економіки та підприємництва ім. Т.Г. Беня

ЗАГАЛЬНОНАУКОВІ ТА ГУМАНІТАРНІ КАФЕДРИ

I місце
Кафедра міжнародної економіки, політичної економії та управління
II місце
Кафедра фізичного виховання
III місце
Кафедра прикладної математики та обчислювальної техніки

ЗАВІДУВАЧІ КАФЕДР-ПРОФЕСОРИ

І місце
Швачич Геннадій Григорович
Кафедра прикладної математики та обчислювальної техніки

ІІ місце
Гасик Михайло Іванович
Кафедра електрометалургії

ІІІ місце
Михальов Олександр Ілліч
Кафедра інформаційних технологій і систем

ЗАВІДУВАЧІ КАФЕДР-ДОЦЕНТИ

І місце
Бандоріна Лілія Миколаївна
Кафедра економічної інформатики

ІІ місце
Зелікман Владислав Давидович
Кафедра обліку і аудиту

ІІІ місце
Козенков Дмитро Євгенович
Кафедра менеджменту

ПРОФЕСОРИ

І місце
Король Григорета Олександрівна
Кафедра обліку і аудиту

ІІ місце
Лучанінова Ольга Петрівна
Кафедра інженерної педагогіки

ІІІ місце
Савчук Лариса Миколаївна
Кафедра економічної інформатики

ДОЦЕНТИ

І місце
Гуда Антон Ігорович
Кафедра інформаційних технологій і систем

ІІ місце
Акімова Тетяна Валеріївна
Кафедра обліку і аудиту

ІІІ місце
Чмельова Валентина Степанівна
Кафедра термічної обробки металів ім. К.Ф. Стародубова

СТАРШІ ВИКЛАДАЧІ, ВИКЛАДАЧІ, АСИСТЕНТИ

І місце
Дзюбенко Микола Іванович
Кафедра фізичного виховання

ІІ місце
Савчук Роман В'ячеславович
Кафедра економічної інформатики

ІІІ місце
Рахманов Сулейман Рахманович
Кафедра прикладної механіки

АСПІРАНТИ

І місце
Кадильников Святослав Віталійович
Наук. керівник д.т.н., проф. Балакін В. Ф.

ІІ місце
Дзюбіна Аліна Валентинівна
Наук. керівник д.т.н., проф. Узлов К. І.

ІІІ місце
Чераньов Роман Михайлович
Наук. керівник д.т.н., проф. Пінчук С. Й.

Перейти до змісту

ПАМ’ЯТНІ ДАТИ

16 січня – День пам'яті кіборгів

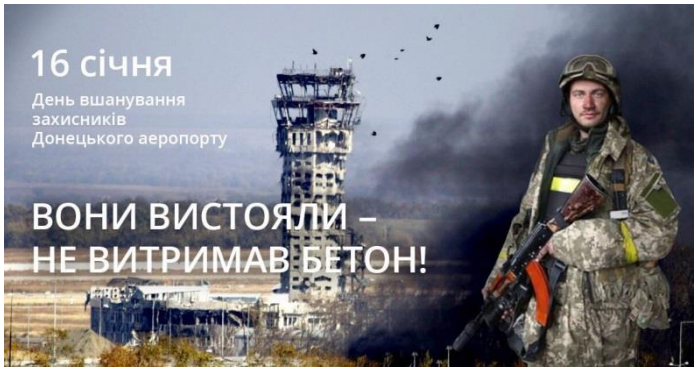

Це день вшанування пам'яті захисників, які тримали оборону Донецького аеропорту з 26 травня 2014 року до 22 січня 2015 року. Після бою 26 травня 2014 року все літо в аеропорту не відбувалося значних сутичок, проте з вересня 2014 року розпочалися важкі бої.

Бої за Донецький аеропорт стали символом незламності та бойового духу українського війська. Кіборгами нескорених українців назвали самі терористи. Мовляв, тільки роботи здатні вистояти в таких нелюдських умовах.

Кіборги героїчно захищали стратегічний об’єкт 242 дні. За цей час 200 українських бійців загинули, ще півтисячі отримали поранення. Аеропорт обстрілювали з артилерії, «Градів», мінометів і танків, працювали снайпери.

У різний час в аеропорту та прилеглому селищі Піски воювали спецпризначенці 3-го та 8-го окремих полків, бійці 79, 80, 81, 90, 95, 122 окремих аеромобільних та 93 окремої механізованої бригад, 57 окремої мотопіхотної бригади, 90-го окремого аеромобільного та 74-го окремого розвідувального батальйонів, 831-а бригада тактичної авіації, бійці полку «Дніпро-1», бійці Добровольчого українського корпусу (ДУК), батальйону «ОУН», окремої добровольчої роти «Карпатська Січ», грузинські добровольці та багато інших.

Багатьох з них відзначили державними нагородами, декого – посмертно.

18 – 21 січня 2015 року внаслідок підриву терміналу ДАП загинули 58 кіборгів. 21 січня 2015 року було ухвалено рішення відвести українських військовослужбовців з нового терміналу – цей об'єкт був повністю зруйнований і непридатний для оборони.

Про незламних кіборгів знято художній фільм «Кіборги» (режисер стрічки Ахтем Сеїтаблаєв), який вийшов у 2017 році. Після кровопролитних боїв аеропорт став символом героїзму для всіх українців.

30 січня 2018 року Національний банк України ввів в обіг пам'ятну монету «Захисникам Донецького аеропорту» номіналом 10 гривень.

Вікіпедія

Пам'ять тих, хто загинув під час боїв за аеропорт, вшанували увечері 20 січня в дніпровському Музеї АТО. Недільного вечора запалити свічку пам'яті полеглих кіборгів прийшли їх товариші по службі, волонтери, курсанти МВС, бійці Національної гвардії та пересічні дніпряни. Незважаючи на холодний вечір, людей було доволі багато – кожен експонат музею, бойові машини, вежі танків і ящики з-під боєприпасів були усіяні свічками, які запалили на честь кіборгів.

Захід пройшов досить тихо, без зайвого пафосу. У мікрофон прочитали лише пару віршів, присвячених героям, а оркестр грав новий марш Збройних Сил України «Зродились ми великої години».

За матеріалами https://49000.com.ua/v-dnepre-pochtili-pamyat-kiborgov-fot/

Перейти до змісту

22 січня – День соборності України

22 січня в Україні святкують День соборності. Цього дня у 1919 році у Києві на Софійській площі проголосили Акт Злуки Української Народної Республіки й Західноукраїнської Народної Республіки. Так вони об'єдналися в єдину соборну Українську державу. Цього року в Україні відзначили 100-річчя події.

На честь свята в Києві на мосту Патона розгорнули 30-метровий прапор України. Учасники акції утворили живий ланцюг. Акція «Живий ланцюг соборності» проходить вже дванадцятий рік поспіль. Колона, що прямувала з лівого берега Дніпра, символізувала Українську Народну Республіку, а з правого берега – Західно-Українську Народну Республіку. У рамках акції дві колони, що прямували з обох боків Дніпра, об'єдналися.

На Софійській площі зібралися тисячі людей, до яких з промовою звернувся Президент України Петро Олексійович Порошенко. Президент відзначив: «Акт Злуки – це найвища точка української революції і визвольних змагань початку двадцятого століття. Він став результатом величезних всенародних зусиль, праці і боротьби, що тривали століттями ... На жаль, шанс тоді було втрачено. Головна причина: тогочасним українським політикам забракло єдності. І не знайшлося тоді політиків, які могли б об’єднати народ для протистояння московській навалі. Втрата незалежності мала наслідком і втрату соборності. Україну знову поділили чужі держави, а над нашим народом нависла ніч бездержавності, в якій проти нього коїлися тяжкі злочини. Але продовжувала жити велика надія. І коли наприкінці двадцятого століття випав новий шанс для України здобути державну самостійність, ми знову згадали про єдність як про головну запоруку незалежності».

Софійська площа

1919 **2019**

До Дня Соборності України Укрпошта випустила поштову марку «100 років проголошення Акта Злуки УНР ЗУНР» та маркований аркуш.

Історики НМетАУ також не обійшли цю подію своєю увагою. Читайте статтю «Злука» в № 1 «Кадрів металургії» за 2017 рік (https://nmetau.edu.ua/file/2017-02-20-km- no 1.pdf).

За матеріалами https://www.bbc.com/ukrainian/news-46957748 та https://www.president.gov.ua/news/vistup-prezidenta-ukrayini-z-nagodi-dnya-sobornosti-ukrayini-52662

Перейти до змісту

ХРОНІКА АКРЕДИТАЦІЇ

Важливою складовою процедури підтвердження статусу національного закладу вищої освіти є акредитація освітніх програм. І ось у нас в академії почали працювати комісії Міністерства освіти і науки України з акредитації освітніх програм магістрів. На деяких кафедрах комісії вже закінчили свою роботу, на деяких вона триває, а на деяких ще не починалася. Втім, навіть позитивні за всіма критеріями висновки комісії потребують затвердження Міністерством. І початок цьому вже покладено.

Вітаємо кафедру інтелектуальної власності та управління проектами!

У грудні 2018 року кафедра інтелектуальної власності та управління проектами першою серед кафедр НМетАУ успішно пройшла акредитацію двох освітньо-професійних програм «Інтелектуальна власність» та «Управління проектами» (Наказ МОНУ «Про проведення акредитаційної експертизи» № 3046-Л від 13.12.2018 року).

Співробітники і студенти кафедри доклали максимальних зусиль, щоб досягти такого результату. Студенти показали хороші результати під час передакредитаційної сесії, при написанні курсових робіт і проходженні переддипломної практики. Майже всі викладачі кафедри мають наукові ступені, більшість має вчені звання. Окрім цього, на кафедрі працюють два професори, що дозволило сформувати групу забезпечення, яка відповідає вимогам Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності. Кожен викладач працював над тим, щоб відповідати якомога більшій кількості показників наукової та професійної активності.

У результаті наказом МОНУ №13 від 08.01.2019 року було затверджено рішення акредитаційної комісії, відповідно до якого визнано акредитованими освітньо-професійні програми «Інтелектуальна власність» та «Управління проектами» спеціальності 073 Менеджмент з видачею відповідних сертифікатів.

Дякуємо усім викладачам і студентам за розуміння важливості проведеної роботи і сподіваємося на подальші успіхи!

Наталія КОРОГОД,
завідуюча кафедрою інтелектуальної власності та управління проектами

Перейти до змісту

СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ

Новорічний концерт

Новорічний концерт – це такий захід, на який всі чекали воістину довго, оскільки це не просто концерт певного факультету, а концерт цілої злагодженої команди з кращими номерами, які відібрали самі наші артисти. На цьому концерті панувала неймовірна атмосфера, атмосфера свята й інтриги, адже всі факультети з нетерпінням чекали суддівського вердикту, який вирішить, яке місце займуть факультети академії, і хто який тортик отримає.

Концерт був в цілому дуже яскравим, глядачі уважно та з посмішкою дивилися виступи, сміялися й веселилися разом з учасниками, які віддалися дійству на всі сто відсотків. Усі, хто виступав, по-справжньому передали новорічний настрій, адже тема концерту була не дванадцять, а тринадцять місяців! Головною родзинкою сюжету був останній, тринадцятий місяць, сцени з яким поділяли яскраві й енергійні пісні й танці, в яких була і крапелька веселощів, і крапелька тих моментів, коли глядачеві було варто задуматися. Тринадцятий місяць подорожував протягом усього концерту в супроводі сніговика, а решта дванадцять місяців ніяк не могли зважитись і взяти тринадцятого до своєї сім'ї. Але незважаючи на всі їхні сутички і розбіжності, в кінці його все-одно прийняли в сім'ю, і все закінчилося добре.

Ну, і звичайно, гучними оплесками глядачі привітали лауреатів фестивалю «Як загартовуються зірки». А місця суворе та справедливе журі у складі директора студентського клубу Ельвіри Іванівни Біленко (голова журі), доцента кафедри менеджменту Ганни Юріївни Шпортько, старшого викладача кафедри філософії та політології Анжеліки Вікторівни Савич, старшого викладача кафедри фізвиховання Сергія Васильовича Бездєнєжних, члена міського

клубу авторської пісні Ірини Ананіївни Фоміної та аспірантки Юлії Головій розподілило так: 1 місце – факультет економіки та менеджменту; 2 місце – механіко-машинобудівний факультет; 3 місце – металургійний та електрометалургійний факультети; 4 місце – гуманітарний факультет; 5 місце – факультет комп'ютерних систем, енергетики та автоматизації; 6 місце – факультет матеріалознавства та обробки металів.

Хочу сказати спасибі всім учасникам і організаторам концерту, адже вони дійсно на один вечір занурили нас у справжню новорічну казку! Організаторами були насамперед голови факультетських студентських рад Олена Пожарська (факультет економіки та менеджменту), Ангеліна Олійник (механіко-машинобудівний факультет), Єгор Мірошниченко (металургійний факультет), Микита Бєляков (електрометалургійний факультет), Ігор Ясинський (гуманітарний факультет), Владислав Попов (факультет комп'ютерних систем, енергетики та автоматизації), Дар'я Зайцева (факультет матеріалознавства та обробки металів).

Данило ОЛІЙНИЧЕНКО,
студент групи КН01-17
Фото Віктора СЕРДЮКА
Перейти до змісту

Вітаємо магістрів НМетАУ – 2019!

Січень – це місяць захисту випускних робіт магістрів. Екзаменаційні комісії під головуванням провідних фахівців у своїх галузях уважно слухають та оцінюють доповіді студентів. На деяких кафедрах захисти ще тривають, а хтось вже може з полегшенням зітхнути та з гордістю сказати: «Я магістр!».

Квиток у майбутнє

На цьому тижні на кафедрі металургії сталі Національної металургійної академії України відбулися захисти дипломних робіт магістрантів. Новоспечені фахівці поділилися своїми напрацюваннями та результатами досліджень, якими вони займалися протягом дипломування. Слід зазначити, що цього року роботи магістрантів мали високий рівень, і розробками кращих студентів вже зацікавилися такі металургійні гіганти, як ПАТ «Запоріжсталь» та ПАТ «Дніпровський металургійний комбінат».

Кафедра металургії сталі випустила 10 магістрів денної форми навчання та 6 – заочної. Кращими дипломними проектами визнані роботи студентів групи МЕ02-13м Дениса Мажури і Влада Череваня та Євгена Юрійовича Брагінця, студента групи МЕ902-12м, який, до речі, працює заступником начальника конвертерного цеху ПАТ «ДМК». Теми магістерських робіт стосувалися актуальних проблем сучасної чорної металургії: підвищення якості сталі, зниження енерговитрат на виробництво, оптимізації технології виплавки сталі та отримання продукції, яка буде

конкурентоспроможною не лише на вітчизняному ринку, але й за кордоном.

Завершення навчання для випускників – це переломний момент у житті, це завершення і початок одночасно. Закінчення навчання, студентського життя, хоч вже і дорослого, але все ж під своєрідною опікою викладачів, кураторів, батьків. І початок нової ланки – становлення особистості як самостійної, самозабезпеченої людини, яка починає будувати власне життя.

Шановні випускники! Ви щойно отримали квиток у майбутнє, і як ним розпорядитися, вирішувати кожному самостійно. Колектив кафедри щиро сподівається, що кожен із вас скористається цим квитком і отриманими знаннями, та бажає всім успіхів, натхнення, нових досягнень та звершень!

Світлана ЖУРАВЛЬОВА,
доцент кафедри металургії сталі
Фото доцента цієї ж кафедри Євгена СИНЕГІНА

Перейти до змісту

Вітаємо магістрів кафедри інтелектуальної власності та управління проектами!

У цьому навчальному році випуск студентів кафедри інтелектуальної власності та управління проектами був значно більшим, ніж у попередні роки, оскільки включав випуск магістрів за освітньо-професійними програмами «Інтелектуальна власність», «Управління проектами» та «Адміністративний менеджмент». Усього в період з 08.01.2019 року по 16.01.2019 року успішно захистили випускні роботи магістрів 56 студентів денної та заочної форм навчання.

Випускні роботи магістрів мали дослідницький і прикладний характер. Доповіді студентів під час захисту та відповіді на запитання свідчили про добру теоретичну та практичну підготовку. Найкращими були визнані роботи К.О. Сураєвої, А.В. Чміля, М.В. Лучанінової (група ІВ01-13м), Д.Д. Восканян, І.В. Ягнюкової, А.А. Петровської, Н.Г. Чернікової (група ІВ901-12м), Я.С. Пилипенко (група УП02-13м), К.Б. Могили, Г.В. Чумак (група УП902-12м), Д.М. Враголіч, К.О. Кір`якової, М.А. Сомик (група АМ01-13м), А.О. Виприцького, В.В. Лебідя.

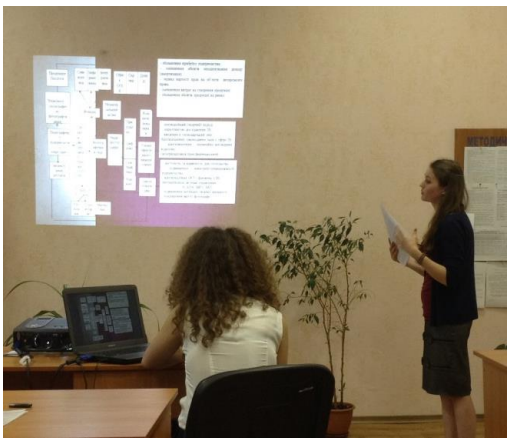

Наукове керівництво цими роботами здійснювали провідні викладачі й науковці кафедри: доцент Корогод Наталія Петрівна, професор Петренко Віталій Олександрович, доценти Драч Ірина Євгенівна, Рулікова Наталія Сергіївна, Сулім-Тимовті Анна Олександрівна.

На більшість наших випускників уже чекають роботодавці на таких підприємствах, як ДП «КБ

«Південне» ім. М.К. Янгеля», ДП «Виробниче об'єднання «Південний машинобудівний завод ім. О.М. Макарова», ПАТ «Дніпрогаз», ТОВ «АНА-ТЕМС», Інститут чорної металургії ім. З.І. Некрасова НАН України, ТОВ «Юридична компанія Юрсервіс», патентно-правове бюро «СКТ» та інших.

Відзначимо, що до нас вступають студенти, які мають попередню освіту бакалавра або магістра за різними спеціальностями як нашої академії, так й інших закладів освіти. Географія наших студентів також різноманітна: Київ, Кривий Ріг, Павлоград, Одеса, Полтава та інші.

Колектив кафедри вітає магістрів і бажає успішної кар'єри та щасливого життя.

Наталія КОРОГОД,
завідуюча кафедрою інтелектуальної власності та управління проектами

Перейти до змісту

Вітаємо магістрів-комп'ютерників!

На кафедрі інформаційних технологій та систем завершилися захисти магістрів за спеціальністю 122 – Комп'ютерні науки. У результаті 72 магістри успішно захистилися, з них 10 отримали дипломи з відзнакою, 7 – рекомендації до аспірантури.

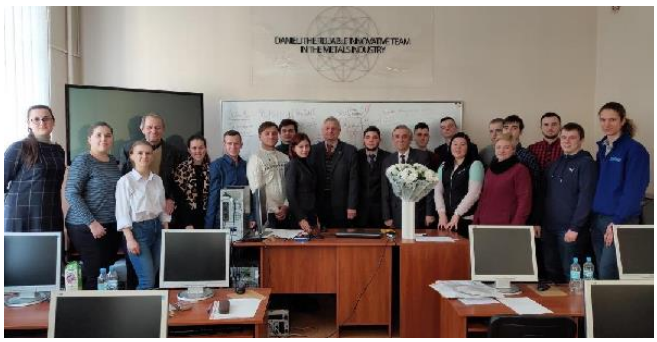

Викладачі кафедри вітають нових магістрів та бажають їм натхнення та професійного зростання, а також не зупинятися на досягнутому!

Галина ЄВТУШЕНКО,
доцент кафедри інформаційних технологій та систем

Фото автора

Перейти до змісту

Конкретика – тренд сучасного освітнього процесу

Ось уже майже п’ятнадцять років пройшло з того часу, як почалася моя викладацька діяльність на кафедрі менеджменту нашої академії. За цей час виховано чималу кількість студентів, які нині обіймають різні посади на підприємствах України та й не тільки.

Особливо приємно, коли твої колишні вихованці повідомляють про свої успіхи чи радяться з певних виробничих питань.

Та зараз хочу поговорити про студентів, яких виховуємо у 2018-2019 навчальному році. Багато хто з викладачів зазначає, що студенти нині не ті, що були років десять тому. Цілком погоджуюсь. Навіть скажу більше: до початку 2014-го року студенти були іншими. Останнє бурхливе п’ятиліття на тлі соціальної суспільної трансформації у нашій державі змінює перш за все людей, руйнує усталені десятиліттями стереотипи міжлюдських відносин, ставлення до органів влади, освітнього процесу тощо. І це виклик. А якщо ти не в змозі протистояти такому потужному впливу зовнішніх факторів, варто змінити своє ставлення до того, що відбувається довкола, шукати нові шляхи донесення інформації до наших студентів.

За останнє десятиліття на кафедрі менеджменту напрацьовано певний досвід проведення виїзних лекцій-семінарів, які відбуваються безпосередньо на промислових майданчиках. Справа в тому, що коло моїх наукових інтересів – розвиток концепції ощадливого виробництва продукції на вітчизняних підприємствах, зокрема на Придніпров’ї. Тож в результаті постійного моніторингу ситуації щодо цього питання у мене відбуваються певні зустрічі з людьми, які запроваджують такі підходи на своїх підприємствах. Так сталося й у цьому навчальному році.

На початку листопада 2018 року я із соціальних мереж дізнався про проведення в нашому місті кайдзен-семінару в рамках економічного форуму «DEF 2018» (Dnipro Economic Forum 2018). Тож зареєструвався і поцікавився в організаторів, чи можна прийти на цей захід зі студентами-магістрами. 16 листопада ми зі студентами групи ТЕ01-14м відвідали цей семінар, який відбувався у приміщенні інформаційного центру ДніпроОДА.

Користь від подібної форми проведення заняття не викликає жодних сумнівів. Це перш за все цікаво й тому заохочує до навчання. Під час прослуховування доповідей мене зацікавила інформація про запровадження концепції ощадливого виробництва на одному з меблевих підприємств нашого міста – фірмі «AMF». Тож почалися пошуки можливості потрапити на екскурсію саме на це підприємство. За три тижні такий захід відбувся. З тими ж студентами групи ТЕ01-14м та викладачами і студентами кафедри менеджменту НМетАУ ми відвідали один з виробничих майданчиків компанії, розташований у м. Дніпрі.

Екскурсія виявилася дуже змістовною. Інформація завжди краще засвоюється, якщо на власні очі бачиш те, про що тобі розповідають.

Ще про одну особливість сучасного освітнього процесу варто поговорити. Нинішні студенти – це люди, які апріорно налаштовані на певну конкретику та практичне значення знань, отриманих у закладі вищої освіти. Поясню цю тезу на прикладі.

Взимку 2016-го року у мене відбулася зустріч з керівниками структурного підрозділу ПАТ «Дніпрообленерго», які на той час працювали у департаменті з операційних покращень. Діалог виявився змістовним і обопільно зацікавленим. По тому я декілька разів відвідував певні заходи на цьому підприємстві, в рамках яких розповідалося про особливості запровадження концепції ощадливого виробництва в умовах ПАТ «Дніпрообленерго». Згодом чотири спеціалісти компанії розпочали навчання у НМетАУ з метою поглиблення теоретичних знань у питаннях ефективного менеджменту. Влітку 2018-го року відбувся успішний захист випускних робіт магістрів студентами групи ІД901-11м.

Та співпраця на цьому не припинилась, а лише вийшла на якісно новий рівень. Це засвідчує вихід друком у видавництві «Ліра» наприкінці 2018-го року монографії під назвою «Управління енергетичним підприємством на основі принципів концепції ощадливого виробництва продукції», співавторами якої є магістри нашої академії з групи ІД901-11м.

Викладена в ній інформація популяризує досвід енергетичного підприємства ПАТ «Полтаваобленерго» у запровадженні концепції ощадливого виробництва продукції за останні півтора роки. Робота написана на основі пояснювальних записок випускних робіт магістрів Олександра Вікторовича Кириченка та Сергія Олександровича Свіренка.

Принагідно запрошую викладачів та студентів нашої академії ознайомитися з цією монографією в бібліотеці НМетАУ. Також вона надіслана до головних бібліотек України у Києві, Дніпрі, Львові, Одесі та Харкові.

Наостанок хотів би зазначити, що нинішній час – це не лише період випробувань та подолання перманентних кризових явищ. Це ще й час нових можливостей та пошуку нових форм в освітньому процесі.

Лише усвідомивши перспективи, можна сподіватись на краще завтра.

Микола МИРОНЕНКО,
к.т.н., доцент кафедри менеджменту

Перейти до змісту

Запрошуємо до студентського фінансового клубу

ГРОШІ, ФІНАНСИ, ФІНАНСОВІ І ФОНДОВІ РИНКИ, БІРЖІ, БІРЖОВА ТОРГІВЛЯ ... – все це цікавило, цікавить і в доступному для огляду майбутньому буде цікавити людство. Фінанси – дуже складна глобальна система, яка об'єднує безліч взаємопов'язаних елементів. Вивчення та розуміння «алхімії фінансів» необхідно не тільки для фінансистів та економістів.

Дуже важливо ще зі студентських років засвоїти таке поняття як «Особисті Фінанси» (Personal Finance), що дозволяє планувати й управляти рухом особистих доходів і витрат, зміною активів і пасивів і фактично генерувати та забезпечувати своє сьогоденне та майбутнє фінансове благополуччя.

Керівник проекту О.В. Садовський

Понад десять років тому ми організували у НМетАУ Студентський фінансовий клуб. Такі клуби існують в країнах з розвиненою ринковою економікою (США, Німеччині, Франції та інших), як правило, при університетах. З діяльністю таких клубів наші викладачі мали можливість ознайомитися під час участі в різних міжнародних проектах. Наш клуб займається освітою та боротьбою за фінансову грамотність за підтримки однієї з українських бірж. «Стрижнем» цієї діяльності наразі є авторський курс для початківців-трейдерів «Основи біржової торгівлі, фондового ринку та інтернет-трейдингу».

На превеликий жаль, фондовий ринок і біржова торгівля переживають в Україні далеко не кращі часи. Ми розширюємо сферу наших інтересів у вивченні персональних фінансів.

Одним із найбільш популярних і традиційно використовуваних в персональних фінансах інструментів є банківські кредити та депозити. Бурхливий розвиток інтернет-технологій і «карткового» банківського бізнесу дозволяє відкривати велику кількість рахунків онлайн, використовувати пільгові «кредитні лінії» різних банків і таким чином вибудовувати ефективну систему управління грошовими потоками, не відходячи від комп'ютера. Відзначимо, що зараз в Україні зберігаються високі відсоткові ставки по банківських депозитах й існують досить «м'які» умови для використання кредитних коштів, особливо в межах так званого «пільгового» періоду.

Про ці та інші можливості сучасної банківської системи України ви дізнаєтеся на засіданнях нашого клубу.

– А як же ризики?

Питання про надійність того чи іншого банку завжди буде цікавити його клієнтів. Завдання визначення надійності або фінансової стійкості банків «червоною ниткою» проходить у численних публікаціях, студентських роботах і дисертаціях. Проте, уявна простота та «дослідженість» цього завдання – оманливі. Ми допоможемо всім, хто бажає, розібратись у хитросплетіннях банківських балансів і укрупнених таблицях фінансових показників, що характеризують діяльність банків України, і підказати, де цю інформацію можна отримати.

Крім цього, в клубі, ви дізнаєтеся багато нового і цікавого. Наприклад:

- *хто такий Френк Алджернон Каупервуд і як він зумів домогтися успіху на біржі;*
- *що таке біткоіни та блокчейн, і де можна дізнатися графіки зміни курсів криптовалюти;*
- *що називають «найбільшим математичним відкриттям в історії людства», і «восьмим чудом світу» в галузі персональних фінансів;*
- *чим «бики» відрізняються від «ведмедів», хто такі «хом'яки», чому трейдери не повинні допускати зростання «лосів»;*
- *чи може одна людина «занапастити» великий сучасний банк;*
- *як виходить, що найбагатші люди планети можуть втратити більше ста мільярдів доларів за декілька днів ...*

І багато іншого.

Приєднуйся до нас! Запрошуємо до Студентського фінансового клубу! К. 333, телефон (067) 893-39-45.

Олександр Садовський,
керівник проекту «Студентський фінансовий клуб»,
ст. викладач кафедри економіки
та підприємництва ім. Т.Г. Беня

Перейти до змісту

Домашнє насилля: як запобігти?

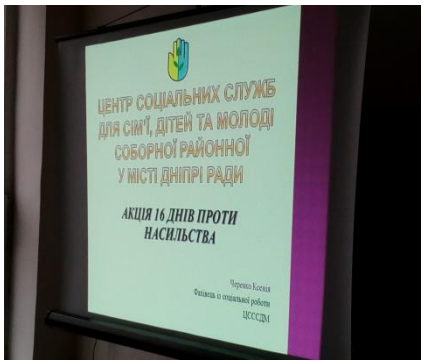

Зараз проблемі домашнього насилля в нашому суспільстві приділяється багато уваги, це складна тема, про яку почали говорити вголос нещодавно. Саме цьому питанню було присвячено чергове засідання психолого-педагогічного клубу «Перспектива» за темою «Домашнє насилля: як запобігти?!». Воно відбулося 6 грудня в рамках всеукраїнської акції «16 днів проти насилля». Лекцію провела фахівець із соціальних проблем, співробітник Центру соціальних служб для сім'ї, дітей

та молоді Соборної районної у місті Дніпрі раді Ксенія Іванівна Черевко. Засідання відвідали студенти різних спеціальностей, а саме, професійної освіти, менеджменту, філології, документознавства.

Проблема домашнього насилля стала нагальною в нашому суспільстві, і тому з'явилася потреба боротися з ним. Відповідно до цього відбулася реакція на державному рівні, в 2017 році був розроблений та прийнятий закон про відповідальність за вчинення домашнього насилля.

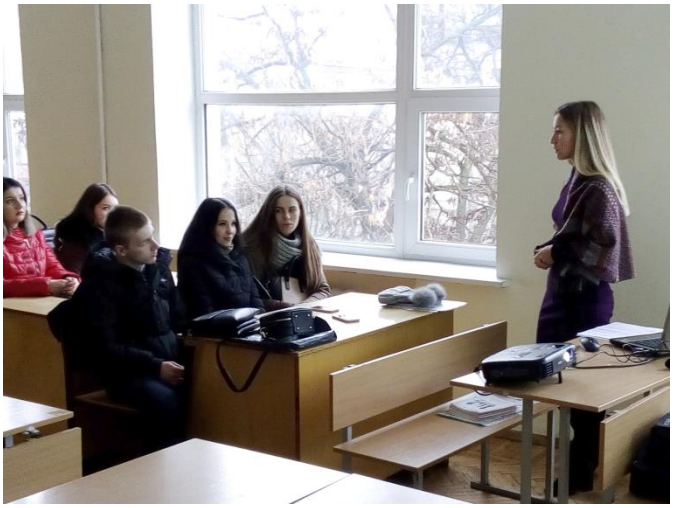

На засіданні студентам розповіли, як діяти у випадках домашнього насильства, до яких установ звертатися. Ксенія Іванівна наголосила, що нема чого соромитись або боятися. Було розкрито всі юридичні аспекти, студентам дали номери телефонів гарячих ліній, де їх зможуть проконсультувати юрист та психолог. Також був проведений інформаційний тренінг. Лекторка поділила студентів на чотири групи, кожній з груп було надано завдання, де кожен зміг показати своє бачення і свої знання з цієї теми. Студентам було цікаво, адже з агресією стикалися майже всі, особливо у школі. Те, що дитина бачить вдома, вона потім виносить у навколишнє середовище, і з цим потрібно боротись.

Отже, наша держава робить все для того, щоб ми відчували себе захищеними. Студентам було дуже цікаво і корисно відвідати лекцію з теми: «Домашнє насилля: як запобігти?!». Велика подяка кафедрі інженерної педагогіки та викладачам НМетАУ за організацію таких заходів, адже це дуже важливо. Людина, яка знає свої права і поважає права інших людей, впевнено йде по життю. Давнє римське прислів'я говорить: «Там, де право, там і захист».

Марія РОМАНЕНКО,
студентка групи ПР01-16

Перейти до змісту

Живий в пам'яті народній

4 грудня 2018 року в конференц-залі бібліотеки НМетАУ відбувся захід, присвячений українському філософу, педагогу, письменнику Григорію Савичу Сковороді (1722 – 1794) з нагоди його дня народження 3 грудня.

Життєвий і творчий шлях мислителя цікавив не тільки вчених, але й широке коло читачів. Григорій Сковорода у своїй творчості розглядав проблеми гуманізму,

щастя і свободи людини.

Співробітники бібліотеки підготували літературно-музичну композицію, в якій розповіли про життєвий і творчий шлях письменника. Відзначимо, що залу прикрашали картини роботи завідуючої сектором бібліотеки Ганни Адамян.

Студенти гуманітарного факультету, присутні на заході, слухали вірші Григорія Сковороди у виконанні наукового співробітника кафедри металургії чавуну Артема Валерійовича Сови, а також пісні Г.С. Сковороди, дізналися про цікаві факти його біографії.

Вірші Г. Сковороди читає Артем Сова

Г.С. Сковорода першим в Україні дав зразки натхненної пейзажної лірики. Особливе місце в його творчості посідає філософська поезія. Йому належать і сатиричні пісні, які демократизмом своїм, поетичними засобами є глибоко народними. Сковорода був новатором у жанрі популярної в народі байки. Збірка «Басні Харьковскія» охоплює широке коло етичних і соціально-філософських питань. Він також працював викладачем у Харківському колегіумі. Написав підручник етики, заклав основи 12-бальної системи оцінювання знань учнів. Василь Назарович Каразін заснував Харківський університет під впливом Григорія Сковороди. Найбільшою людською вадою Григорій Савич вважав ледарство.

Філософські твори Сковороди не були надруковані за його життя. Вони зберігалися друзями та учнями мислителя.

Прогресивні погляди Г.С. Сковороди стали також причиною заборони йому працювати в навчальних закладах того часу. Тому останні 25 років життя він пропагував свої ідеї серед народу, мандруючи по Україні та даруючи прихильникам рукописи своїх творів.

Хочеться подякувати завідуючій відділом обслуговування бібліотеки Марині Анатоліївні Радул, провідному бібліотекарю Ірині Михайлівні Лисенко, завідуючій сектором Ользі Володимирівні Терениній, які підготували та провели цей дуже цікавий та пізнавальний захід.

Марина ОНУФРІЄНКО,
завідуюча культурно-просвітницьким
відділом бібліотеки

Перейти до змісту

СВІТЛА ПАМ'ЯТЬ МАРКУ ІСАКОВИЧУ ХАНІНУ

Сумуємо разом з рідними

Кафедра обробки металів тиском ім. академіка О.П. Чекмарьова з глибокою скорботою повідомляє про смерть на 85-му році життя видатного вченого, непересічної людини, Почесного професора НМетАУ, багаторічного співробітника кафедри, доктора технічних наук Марка Ісаковича Ханіна.

За свій довгий життєвий та творчий шлях Марко Ісакович став автором понад 180 наукових праць, 30 винаходів, підготував багато спеціалістів в сфері трубного виробництва – працівників підприємств, науковців, викладачів. За ці надбання професору Ханіну було присвоєно звання «Відмінник вищої школи України». Марко Ісакович був людиною надзвичайно широкої ерудиції, глибоких знань, гострого розуму – при цьому дуже доброзичливою, позитивною, життєлюбною та працьовитою. Професор Ханін умів вразити і гострим словом, і дотепним жартом – і саме його почуття гумору пам'ятається більш за все.

Висловлюємо щирі співчуття родині нашого дорогого колеги.

Світла пам'ять Марку Ісаковичу.

З ІСТОРІЇ МЕТАЛУРГІЇ

Метали в прикладному мистецтві середньовіччя. Частина 2[1]

Цікаво, що Гіберті, виконував замовлення виливки виробів не тільки з бронзи, а й в золоті, і в сріблі. Так, син Козімо Джованні Медічі мав різьблену гему з Аполлоном, яка служила печаткою імператору Нерону. Цю гему з чудовим різьбленням, яка є величезною цінністю, Джованні передав Лоренцо для виготовлення різьбленої золотої оправи. Як відзначають фахівці, виконана оправа не поступиться красою античній різьбі. Гіберті виготовив й інші ювелірні прикраси – золоту застібку пастирського облачення, тіару з візерункового золотого листя з численними крихітними високорельєфними фігурками тощо. Ця золота тіара була вагою в шістнадцять фунтів, а перли – п'ять з половиною. Оцінювалися перлини з дорогоцінними каменями в тридцять дві тисячі золотих дукатів.

[1] Частина 1 опублікована в № 9 «Кадрів металургії за 2018 рік (https://nmetau.edu.ua/file/2018-11.26-km-no 9.pdf)

Виконані майстром прекрасні скульптури і композиції прославили його. Надходять запрошення з Риму, Сієни, Венеції. Ось що пише Гіберті про роботу в Сієні: «Сієнська комуна доручила мені виконати дві історії для купелі: одна історія – коли святий Іоанн хрестить Христа, і друга – коли святого Іоанна приводять до Ірода. Потім я власними руками зробив з бронзи статую святого Матвія висотою в чотири з половиною ліктя. Потім я зробив з бронзи гробницю месера Леонардо Даті, генерала ордена братів-проповідників: це надзвичайно вчений чоловік, і я зробив його портрет з натури; гробниця виконана в низькому рельєфі з епітафією внизу. Також завдяки мені були виконані в мармурі гробниці Лодовікодельї Обіцці та Бартоломео Валорі, похованих в церкві братів-міноритів. Крім того, я виготовив бронзову раку для церкви Санта-Марія дельї Анджелі, де моляться монахи-бенедиктинці; в цю раку поміщені були мощі трьох мучеників: Прота, Гіацинта та Немезія. На передній стороні її були зображені два янголятка, які тримають в руках гірлянду з оливкових гілок, на якій написані імена цих мучеників. В цей час я оправив у золото один сердолік завбільшки з горіх в шкаралупі, на якому були зображені прегарним чином три фігури, виконані руками видатного античного майстра. Для держака я зробив дракона з напіврозкритими крилами і опущеною головою, шия посередині вигнута, крила утворюють ручку печатки. Дракон або змія, як скажемо ми, був серед листя плюща; моєю рукою були вирізані навколо фігури античні літери, які називають ім'я Нерона, які я зробив з великою старанністю».

Специфіці середньовічного прикладного мистецтва, яка випливає з його завдання втілювати в земних образах неземну красу, з усіх матеріалів, що застосовували майстри, найбільше, якщо не брати до уваги вітражів, відповідав саме метал. Блиск золота, срібла, сяйво полірованих емалей і кольорових каменів найбільш повно наближали храм до уявного «Небесного Єрусалиму».

Характерною особливістю середньовічного мистецтва є його анонімність, бо майстер не дбав про земну славу і свою працю присвячував Богу. Тільки після зародження міської культури з кінця XIII-XIV ст., коли особистість починає усвідомлювати себе, з'являються підписані роботи.

Головні центри мистецтва по металу були розташовані в Лотарингії в долинах річок Маасу і Мозеля, а також по Рейну. Крім того, великими центрами виготовлення виробів з металу були бельгійські міста Льєж, Дінан, Намюр і Хюї, у Франції – Верден, а також Лімож в Аквітанії. В Італії мистецтво по металу розвивалось у Вероні. Цікаво, що до XII ст. тут виготовлялися вироби з золота і срібла, однак зі зростанням міст попит зростав, і тому почали широко застосовуватися вироби з міді. Іноді в одному творі зустрічалися два різних метали. Розширення виробництва мідних предметів не означало втрати художньої цінності в порівнянні з золотом і сріблом. З'явилася техніка

виїмчастої емалі на міді. Вона полягала в нанесенні на мідну пластину візерунка і поглибленні потім місць, призначених для емалі, яка у вигляді склоподібної маси заповнювала ці поглиблення. Потім платівка обпікалася й піддавалася тривалій шліфовці. На відміну від перегородчастої емалі, виїмчаста емаль допускала вживання емалі різних тонів, що переходять з одного в інший.

Цікаво, що за архівними даними місто Лімож було ювелірним центром уже в X – XI століттях. Майстри Ліможа отримували замовлення від англійської династії Плантагенетів. Зокрема, англійський король Генріх II Плантагенет, а потім і його син Річард Левине Серце протегували мистецтву майстрів Ліможа і поставляли корнуельське олово для виготовлення емалі. З середини XII століття гладкий золочений фон на виробах Ліможа починає покриватися своєрідним гравірованим візерунком. Цей орнамент широко застосовувався на Сході, і зокрема, в Візантії і в Росії, але розвитку досяг в Ліможі та Іспанії. Кольорова гама лімозьких емалей складалася з шести тонів – синього, бірюзового, зеленого, білого, червоного і жовтого.

Валентин САВЕГА,
професор кафедри ливарного виробництва,
Валерій ХРИЧІКОВ,
завідувач кафедри ливарного виробництва,
Дмитро САВЕГА

Далі буде

Перейти до змісту

СПОГАДИ НАШИХ ВИПУСКНИКІВ

Передмова

За роки існування Національної металургійної академії України (Дніпропетровського металургійного інституту) з її стін вийшло багато випускників, які зробили чималий внесок у розвиток науки та виробництва України. І деякі з них мають не тільки здібності до точних наук, але й літературний талант – їхні спогади читати дуже цікаво.

До редакції «Кадрів металургії» звернулася родина Михайла Юлійовича Шифріна (1909 – 2001), який свого часу був студентом та аспірантом ДМетІ. Отримавши у ДМетІ базову освіту, М.Ю. Шифрін надалі став відомим фахівцем у галузі колесопрокатного виробництва, автором трьох основних монографій стосовно теорії та практики виробництва суцільнокатаних коліс, які стали настільними книгами для багатьох поколінь колесопрокатників як в Україні, так і за її межами. У 1982 році за створення і впровадження прогресивної технології та високоефективного обладнання для поточного виробництва суцільнокатаних залізничних коліс йому було присвоєно звання лауреата Державної премії СРСР в галузі науки і техніки. Михайло Юлійович залишив свої спогади, які ми пропонуємо увазі наших читачів, відзначаючи таким чином 110 років від дня його народження.

М.Ю. Шифрін в молоді роки

Перейти до змісту

Спогади М.Ю. Шифріна. Частина 1

У 1925 році із закінченням школи завершилося моє дитинство. Не можна сказати, що воно було райдужним і щасливим. На час мого дитинства припала Перша світова війна. Мої дорослі родичі – батько і дядьки були її безпосередніми учасниками ... Не були ми і біженцями, на долю яких припало багато страждань, але всі біди, які обрушилися на тилові губернії країни, що воювала, торкнулися і нас значно більшою мірою, ніж, скажімо, Поволжя або Сибір. Моє дитинство припало на Лютневу і Жовтневу революції та на громадянську війну, особливо жорстоку в Україні, які принесли руйнування і голод.

Під час громадянської війни Катеринослав багато разів переходив з рук «червоних» в руки «білих» і навпаки. У мене кілька років зберігалася газета, в якій відзначалося, що в 1918 році влада в місті змінювалася 13разів. Місто захоплювали петлюрівці, махновці, врангелівці, шкуровці, отаман Григор'єв і якась Маруся. Містом володіли і червоні – робочі загони, а потім регулярні війська Червоної армії. Був час, коли в місті одночасно було три влади, загони яких воювали між собою.

Після закінчення школи переді мною постала проблема – що робити далі. Мене в неповні 16 років не прийняли б ні до ВНЗ, ні на роботу. Батько порадив, щоб я влітку відпочив, а восени вирішив би, що робити. Так я й зробив. У Катеринославі було кілька професійних шкіл, які готували кваліфікованих робітників. Але вступити до такої школи було так само важко, як і до ВНЗ. Їх двері були широко відкриті для дітей робітників, обмежено – для дітей селян і зовсім вузенька шпаринка залишалася для дітей службовців і кустарів До осені 1925 року в місті відкрили платну профшколу, до якої й вступали всі ті, хто бажав отримати професію і не мав можливості знайти інші шляхи. За згодою батьків вступив до цієї школи й я. Обрав хімічне відділення, що надихало мене більше, ніж електромеханічне.

Навчальний 1925-1926 рік пройшов у боротьбі комітету учнів (учкому), організованого у профшколі, з дирекцією і обласним відділом народної освіти за переведення школи на безкоштовне навчання, оскільки переважна більшість учнів були з малозабезпечених сімей. Було пропущено багато занять. Восени 1926 року розпочався другий рік навчання. З перших місяців занять я зрозумів, що профшкола не дасть мені очікуваних знань, і я вважав за краще піти працювати. Але влаштуватися на роботу виявилося зовсім не просто, адже безробіття в ці роки було велике. Лише завдяки знайомствам батька мені вдалося влаштуватися робітником на шкіряний завод, що належав артілі, яка володіла ним на кооперативних засадах.

Моя трудова діяльність почалася в січні 1927 року. Я пропрацював на цьому заводі сушильником і ґлянсувальником шкір більше року. Працював я і в дубильному відділенні, де завжди було мокро і пригнічував сморід від сирих шкір.

У 1928 році в зв'язку з реконструкцією заводу мене разом з іншими робітниками звільнили. Мені видали тримісячний оклад, що становив у той час солідну суму. Я вирішив скористатися тимчасовою забезпеченістю (ще я отримував на біржі праці допомогу з безробіття) і підготуватися до вступу до гірничого інституту.

Особливістю прийому до вищих навчальних закладів в ті роки була розбивка абітурієнтів на курії. Всього було чотири курії – робітників, селян, службовців і кустарів. До курії робітників відносили тих, хто мав не менше двох років робочого стажу, і дітей робітників. Мене віднесли до курії службовців, оскільки я ще не відпрацював два роки. Так в 1928 році зі 120 місць 92 вакансії були призначені курії робітників, 12 – дітям селян, 12 – службовцям і 4 – кустарям. У курії службовців на 12 місць претендувало 600 абітурієнтів.

Вимоги до знань абітурієнтів були дуже високими, але робітників брали навіть тих, які не витримали іспити.

Незважаючи на те, що я витримав всі іспити з хорошими балами, в інститут мене не взяли з формулюванням «через відсутність місць».

Природно, я був дуже засмучений тим, що добре витримавши іспити, не був прийнятий до інституту. Треба було подумати про роботу. Безробіття було таке, що в місті знайти роботу було неможливо. Батько знову допоміг мені. У нього був хороший знайомий, дочка якого була одружена з головним інженером однієї з шахт Донбасу, і він дав мені листа з проханням влаштувати мене на роботу в шахті. У цей же час я дізнався з газет, що в Донецьку відбудеться додатковий прийом до політехнічного інституту. Я вирішив їхати до Донецьку, тримати іспити до інституту, а в разі невдачі скористатися листом для влаштування на роботу.

У Донецьку конкурс був ще більшим, ніж в Катеринославі. Вакантних місць було 22, абітурієнтів – кілька сотень. До того ж «класовий підхід» був ще більш жорстким. Повторилася ситуація з гірничим інститутом: добре витримані іспити і ... не був прийнятий «через нестачу місць» Це був привід, а причина та сама: я не був ні членом партії, ні комсомольцем. Зрозумівши це, я прозрів і вирішив на деякий час припинити спроби вступу до ВНЗ.

З рекомендаційним листом я поїхав на шахту № 3 Рудченковського шахтоуправління. Головний інженер шахти Айбіндер прийняв мене добре і влаштував на роботу в бригаду, яку називали «комуністичною», оскільки за винятком 3 осіб там усі були комуністами або комсомольцями. Умови роботи у бригади були пільговими: їй була надана найближча від стовбура ділянка. Тому ми спускалися в шахту одними з останніх, а підіймалися «на гора» одними з перших. Виходило, що у нас був найкоротший робочий день. Але все одно взимку ми дня не бачили.

Працював я в бригаді кріпильників. Оскільки я не мав теслярської кваліфікації, мені довелося працювати на прибиранні породи, що обвалилася. Лопатами ми вантажили породу на вагонетки і відвозили її до головного штреку, звідки вагонетки забирав коногон. Часто доводилося «бутити» лаву, тобто закладати породою вироблену лаву. Це була дуже важка праця. Доводилося підвозити породу «санчатами» – ящиками на полозах, що вміщали до півтонни вугілля. Санчата доводилося тягнути за лямку, іноді поповзом. Так я дізнався, що означає вираз «тягнути лямку». У шахті було дуже жарко, і я дізнався ціну вислову «піт ллється градом».

На шахті я пропрацював близько року, а потім поїхав до Дніпропетровська. У рідному місті через біржу праці я влаштувався чорноробом на завод ім. Петровського. Спочатку я працював в трубному цеху, а потім – в механічному. Робота й тут була важкою – доводилося піднімати й переносити великі ваги, але все ж її ніяк не можна було порівняти з роботою в шахті. Працював я завжди в ранкову зміну. Незабаром мене взяв до себе підручним ветеран цеху – карусельник.

Пропрацювавши рік в механічному цеху, я зрозумів, що ця робота для мене є безперспективною. Кваліфікацію я не отримав, і можливості оволодіти якоюсь професією не представлялося. Я вирішив шукати іншу, більш перспективну роботу. Через деякий час я дізнався, що інститут «Шахтопроект» набирає креслярів-конструкторів. З кресленнями я був знайомий в обсязі першого курсу профшколи, конструкторського досвіду взагалі не мав. Але все ж я вирішив ризикнути. Мене прийняли з місячним випробувальним терміном. Першим завданням було сконструювати залізну конструкцію для стовбура шахти та лебідку. Потрібно було зробити розрахунок лебідки і 7-8 креслень. Аналогічні конструкції для інших шахт у

відділі вже проектувалися. На їх конструювання досвідчені інженери-конструктори витрачали до 1,5 місяців. Спочатку я обімлів. Я не знав, з чого почати. Сяк-так «проваландавшись» перший робочий день, ввечері я звернувся за консультацією до інженера Міллера, який мешкав у нашому будинку. Він мені порекомендував спеціальну літературу для розрахунку лебідки, дав деякі посібники, і я до глибокої ночі просидів над книгами, але це дозволило мені отримати деяку впевненість. Наступного ранку я приступив до розрахунку лебідки, витративши на неї кілька днів. До прикріпленого мені керівника на прізвище Ландо я практично не звертався. Закінчивши розрахунок, я попросив Міллера його перевірити. Грубих помилок він в розрахунку не знайшов. Наступного дня я показав його Ландо. Він його схвалив і сказав, що я зробив його швидше, ніж зазвичай це роблять у відділі. Ознайомившись з наявними роботами для інших шахт, я взявся за креслення «верстата» шахтного стовбура.

Далі буде
Перейти до змісту

ІСТОРІЯ НМетАУ В ОБЛИЧЧЯХ

До 120-річчя від дня народження Й.Д. Семікіна (1898 – 1971)

З грудня 1898 року в селянській родині в Оренбурзькій губернії народився **Йосип Данилович Семікін**, організатор і перший завідувач (1934 – 1941) кафедри газопічної теплотехніки, декан металургійного факультету (1953 – 1961) ДМетІ, один із засновників Дніпропетровської науково-педагогічної школи пічної теплотехніки. Опублікував 153 наукові праці, у тому числі 30 винаходів, написав 4 підручники. Серед його учнів 21 кандидат технічних наук.

У 1918 році Йосип Семікін закінчив з відзнакою Оренбурзьку гімназію. У тому ж році вступив на навчання до Томського технологічного інституту. У 1923 році закінчив інститут зі званням гірничого інженера. В період навчання в інституті працював землеміром у Томському губернському земельному відділі.

У 1924 році почав працювати на Надеждинському металургійному заводі спочатку креслярем мартенівського цеху, потім там же техніком, помічником майстра сталевара, майстром, змінним інженером, помічником начальника цеху, заступником начальника мартенівського цеху.

У 1929 році переїхав на роботу до Магнітобуду, керував проектуванням мартенівських цехів і нагрівальних печей прокатних цехів. У 1929 – 1931 рр. їздив до Америки та Німеччини у справах проектування Магнітогорського металургійного заводу та замовлення обладнання для Магнітогорського, Кузнецького та інших заводів.

У 1933 році після пуску Магнітогорського заводу перейшов на роботу на Нижньо-Салдинський завод начальником проектування нового мартенівського цеху.

У 1934 році прийшов на роботу до Дніпропетровського металургійного інституту завідувачем кафедри металургійних печей, де і працював до початку війни. У 1941 році переїхав до Магнітогорська на роботу в Магнітогорському гірничо-металургійному інституті

завідувачем кафедри металургійних печей до жовтня 1944 р. У 1944 році був переведений до Дніпропетровського металургійного інституту на посаду професора кафедри металургійних печей, де і працював до кінця свого життя.

У 1939 році був нагороджений орденом «Знак Пошани», у 1945 році – медаллю за працю у Великій Вітчизняній війні.

Йосип Данилович Семікін є одним із засновників металургійної теплотехніки як науки, або більш широко пічної теплотехніки. До цієї науки Й.Д. Семікін увійшов як виробничник-практик, проектант і теоретик.

Й.Д. Семікін є засновником енергетичної теорії печей. Перші ідеї цієї теорії були висловлені інженером М.М. Скаредовим в період 1912 – 1915 рр. Й.Д. Семікін підхопив ці ідеї і втілив їх у стрункy теорію пічної теплотехніки.

В період роботи на Надеждинському заводі з 1923 по 1929 рр. інженер Й.Д. Семікін не тільки дозрівав як чудовий практик, а й з успіхом застосовував свої теоретичні знання в галузіі механіки рідини і газів, термодинаміки, опору матеріалів, теплопередачі для опису теплової роботи печей. Опубліковані ним в той період дві великі роботи стосовно форми ванни і теплової роботи мартенів стали базовими в теорії теплової роботи печей.

Вперше у світовій літературі Й.Д. Семікін дав схему розрахунку печі на основі законів теплопередачі та термодинаміки, механіки рідини і газів, ввівши поняття про теплові потужності печі. В історії науки і техніки не часто буває, щоб автори великих ідей і винаходів дочекалися б їх упровадження в життя. У випадку Й.Д. Семікіна доля була милостива, йому вдалося вже в 1931 – 1932 рр. частково реалізувати свої ідеї про піч як теплову машину при проектуванні мартенівських цехів на Магнітогорському металургійному заводі і фірмі Мак-Кі (м. Клівленд, США), де він приймав проект як представник СРСР і разом з тим брав участь у проектуванні. Повністю ж реалізувати свої ідеї Й.Д. Семікіну вдалося в Дніпропетровську на металургійному заводі ім. Комінтерну, де були побудовані нові 100-тонні мартенівські печі, які пропрацювали з 1936 по 1941 рр. Тривалість плавки на печах становила 4,5-5 годин без використання технічного кисню.

З цим чудовим успіхом народилася Дніпропетровська школа пічної теплотехніки. У ці роки Й.Д. Семікін працював в Дніпропетровському металургійному інституті завідувачем кафедри промислових печей, для організації якої він був запрошений директором ДМетІ М.П. Циплаковим з ініціативи доцента І.Г. Казанцева. Ця школа сповідувала погляди на роботу печей, які кардинально відрізнялися від поглядів прихильників «гідравлічної» та загальної теорії печей.

З другої половини 30-х років XX століття було звернено увагу на поглиблене теоретичне обґрунтування роботи промислових печей.

Й.Д. Семікін розробив інженерну модель теорії теплопровідності зі скінченною швидкістю поширення тепла всередині тіла, яка від класичної теорії з нескінченною швидкістю поширення теплоти відрізнялася простотою, фізичною, математичною та практичною точністю. Згодом ця модель теплопровідності використовувалася багатьма вченими і послідовниками (Гольдфарб Е.М., Вейник А.Й., Свинолобов М.П., Капустін Є.О., Румянцев В.Д. та ін.). В цей же період до 1940 року Й.Д. Семікін довів до логічного завершення систему показників теплової роботи печей, яка базувалася на поняттях теплових потужностей і коефіцієнта використання тепла палива й не мала аналогів у світовій практиці. На основі цих нових підходів були реконструйовані величезні мідеплавильні відбивні печі на Красноуральскому мідеплавильному заводі, які в результаті дали подвоєну продуктивність. Це був новий яскравий успіх енергетичної теорії печей.

У післявоєнні роки були опубліковані роботи стосовно турбулентних струменів і полум'я, з регенеративного теплообміну і конструкцій регенераторів, механіки пічних газів, теплообміну випромінюванням, розрахунків пальників і форсунок та ін.

Вперше у світовій практиці Й.Д. Семікін дав аналіз теплових процесів при продувці рідкого металу повітрям і киснем та основи розрахунку цього процесу (1953 р.).

У 1954 – 1956 рр. спільно з Е.М. Гольдфарбом дав теоретичні рішення і методики розрахунку регенераторів на основі інженерної моделі теорії нагріву, причому для доменних кауперів. З приходом природного газу в металургію разом зі своїми учнями розробляв раціональні способи використання його в промислових печах.

У 1955 – 1957 рр. мобілізував колектив кафедри на написання книги «Розрахунки нагрівальних печей» (1958 р.), яка тривалий час була єдиним в СРСР практичним посібником з розрахунку печей.

У 1964 році разом з учнями Й.Д. Семікін видав підручник «Паливо і паливне господарство металургійних заводів», який є настільною книгою в навчальному процесі і на заводах і в теперішній час.

На початку 60-х років XX ст. і до відходу з життя він віддавав багато часу і сил створенню і впровадженню в життя запропонованої ним «прямоточної сталеплавильної печі-конвертора» з підігрівом повітря в кауперах, яка об'єднувала в собі переваги мартенівської печі і конвертора.

У 60-70 рр. Й.Д. Семікін разом з учнями запропонував цілий клас агрегатів, технологічних ліній з підготовки легковагого брухту чорних і кольорових металів до переплаву.

Характеристика діяльності Йосипа Даниловича Семікіна не буде повною, якщо не сказати, як багато часу він віддавав навчальному процесу. Як декан металургійного факультету створював оригінальні навчальні плани, прагнучи підняти рівень освіти металургів до університетського.

Й.Д. Семікін є основоположником науково-педагогічної школи пічної теплотехніки в Національній металургійній академії України. Курси лекцій, методики викладу лекційного

матеріалу, практичних і лабораторних занять, курсових проектів і робіт відображають багаторічний педагогічний досвід професора Й.Д. Семікіна.

З плином часу стає дедалі менше людей, які особисто знали Йосипа Даниловича Семікіна. Тому кафедра екології, теплотехніки і охорони праці дякує редакції за публікацію матеріалу про життя і діяльність цього безкомпромісного і великого трудівника науки і практики.

Віктор РУМЯНЦЕВ,
професор кафедри екології,
теплотехніки та охорони праці,
учень Йосипа Даниловича Семікіна,
щирий шанувальник його таланту

Перейти до змісту

До 90-річчя від дня народження Т.Г. Беня (1929 – 2013)

5 грудня 2018 року в нашій академії відбулася непересічна подія. У затишній конференц-залі бібліотеки НМетАУ зустрілися люди різного віку, різних інтересів, професій і посад. Усіх цих людей об'єднала спільна Пам'ять. Пам'ять про славетну Людину, 90-річчя якої ми відзначали 3 січня 2019 року. Пам'ять про справжнього корифея ДМетІ – НМетАУ, доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри економіки промисловості у 1963 – 2005 рр. **Тараса Григоровича Беня**.

Незайвим буде нагадати деякі факти біографії Тараса Григоровича для нинішнього покоління читачів нашої газети.

Т.Г. Бень народився 3 січня 1929 року у с. Веселі Терни Криворізького району Дніпропетровської області у простій робітничо-селянській родині. Його батько працював машиністом шахтної підйомної установки на руднику, мати вела домашнє господарство. З малих років разом зі своїм старшим братом Георгієм він постійно і багато трудився, допомагаючи батькам. У шестирічному віці в його житті трапилося велике горе – раптово не стало матері, і на долю батька випало виховання і розвиток двох малолітніх дітей. Тарас Григорович завжди із великою вдячністю згадував свого батька, який, маючи лише початкову освіту, виростив і гідно виховав двох синів, кожен з яких досяг значних наукових і педагогічних вершин. Як згадував сам Тарас Григорович у своїй книзі, присвяченій кафедрі економіки промисловості: «Якщо я маю якийсь розум, якщо досяг чогось у житті, зробив щось корисне, то всім цим я зобов'язаний своєму батькові».

Можна без перебільшення і зайвого пафосу сказати, що все своє життя Тарас Григорович присвятив нашій Alma mater. Його діяльність є взірцем істинного патріотизму, самовідданого служіння своїй справі. Після закінчення Дніпропетровського металургійного інституту у 1951 році за спеціальністю «Економіка та організація металургійної промисловості» він розпочав трудову діяльність на Магнітогорському металургійному комбінаті, працюючи на різних інженерно-економічних посадах. Незважаючи на блискучі кар'єрні перспективи, у 1954 році за особистим запрошенням ректора ДМетІ М.Х. Ісаєнка він повернувся до рідного інституту і понад півстоліття пропрацював на кафедрі економіки промисловості – асистентом, старшим викладачем, доцентом, професором.

Юність. З братом Георгієм.

Впродовж 42 років Тарас Григорович очолював рідну кафедру, яка під його мудрим керівництвом перетворилась на одну із провідних кафедр академії з найбільшою чисельністю співробітників. Практично весь сучасний склад кафедри економіки та підприємництва ім. Т.Г. Беня сформовано самим Тарасом Григоровичем, а більшість співробітників є його учнями.

Молодість. З дружиною Людмилою Севастянівною.

Завдяки Тарасу Григоровичу в інституті (академії) були відкриті нові спеціальності, опановані десятки нових економічних дисциплін, впроваджені інноваційні методи навчання. За його підручниками навчалося не одне покоління інженерів-економістів у ЗВО України та колишнього Радянського Союзу. Його ім'я було добре відомо у без перебільшення всіх профільних ЗВО та НДІ країни.

Упродовж багатьох десятиліть і до останніх днів Т.Г. Бень вів активну науково-дослідницьку роботу. Він був загальновизнаним авторитетом у багатьох напрямах економічної науки. Понад півстоліття тому разом із першим завідувачем кафедри Й.С. Каганом заснував і тривалий час очолював Дніпропетровську наукову школу досліджень ефективності промислового виробництва. У 30 років захистив кандидатську дисертацію, у 44 роки – докторську, що у радянські роки вважалося видатним досягненням. Був автором понад 300 наукових публікацій, в тому числі 22 монографій (остання з яких присвячена історії рідної кафедри), майже 30 років – головою кандидатської спеціалізованої вченої ради ВАК СРСР та докторської ради ВАК України, підготував 35 кандидатів та 1 доктора економічних наук.

Під керівництвом Т.Г. Беня виконано десятки госпдоговірних і держбюджетних науково-дослідних робіт з найактуальніших проблем чорної металургії, машинобудування і промисловості в цілому на замовлення Міністерств чорної металургії СРСР і УРСР, Міністерства промислової політики України, Міністерства науки і освіти України, підприємств

та їх об'єднань, загальний обсяг фінансування яких (в перерахунку на сучасну грошову одиницю) вимірюється десятками мільйонів гривень. Результати цих досліджень широко впроваджені у промисловості, відзначені багатьма нагородами на різноманітних конкурсах, зокрема Золотою медаллю ВДНГ (1980 р.).

Т.Г. Бень брав активну участь у громадській роботі. Був членом Президії республіканського правління науково-технічного товариства чорної металургії, головою економічної секції Дніпропетровської міської ради, головою комісії економічних кафедр металургійних і гірничих вишів України, членом планової комісії Дніпропетровського облвиконкому, завідувачем позаштатного відділу обласної газети «Зоря», виступав з лекціями в системі економічної освіти. У дев'яностих – двотисячних роках був членом науково-методичної ради Міністерства освіти і науки України, редактором економічного розділу журналу «Металургійна і гірничорудна промисловість». Мав почесне звання «Заслужений працівник вищої школи України» (1986 р.), почесні звання академіка Академії інженерних наук України (1992 р.) та Академії економічних наук України (2001 р.).

Був нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (1999 р.), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2003 р.), Знаком МОН України «Петро Могила» (2005 р.), нагрудним знаком МОН України «За наукові досягнення» (2009 р.), відзнакою Дніпропетровської обласної державної адміністрації «За розвиток регіону» (2009 р.), пам'ятною медаллю «За заслуги перед містом» (2010 р.), іншими державними, регіональними та відомчими відзнаками.

Тарасові обрії

Не можна оминути увагою його особисті якості – глибоку порядність, чесність, особисту скромність, шанобливе ставлення до колег, справжню життєву мудрість, які були і залишаються взірцями для наслідування. Окрім інших багатьох чеснот, Т.Г. Бень володів рідкісним даром, який можна назвати «магією переконання». Дискутувати з ним було непросто, адже він завжди мав власну всебічно аргументовану позицію, що ґрунтувалася на глибокому розумінні конкретної ситуації та його багатющому життєвому досвіді. І, головне, цю позицію він спокійно, зважено і водночас дуже переконливо доводив своєму співрозмовнику. Після цих дискусій чимало завзятих опонентів професора Беня ставали його однодумцями.

Загальновідомою рисою вдачі Тараса Григоровича було чудове почуття гумору. Згадуючи його жарти і твори найкращих співців українського народного гумору різних часів (І. Котляревського, Л. Глібова, О. Вишні, П. Глазового, Є. Дударя та інших) мимоволі проводиш паралелі і доходиш висновку: всі вони походять від одного етнічного коріння і відбивають світосприйняття, притаманне українській ментальності. Різні цікаві й кумедні життєві історії, дотепні жарти та анекдоти у розповідях Тараса Григоровича були незмінним атрибутом зустрічей з ним у неформальних обставинах. Тому не дивно, що під час таких зустрічей він завжди був у центрі уваги. Не можу не згадати у зв'язку із цим розповідь Тараса Григоровича про їхню поїздку до Києва з Юрієм Миколайовичем Тараном. Перебуваючи у стінах Національної академії наук України, ректор серед іншого поцікавився перспективою

отримання почесного звання академіка кількома шанованими науковцями нашого вишу. На що отримав напівжартівливу відповідь: «Всё зависит от падежа». Безумовно, тут йшлося не про відмінок у граматиці, а про природний процес відходу академіків у вічність.

Тарас Григорович Бень відійшов у вічність 7 лютого 2013 року…

Повертаючись до нашої зустрічі з нагоди 90-річчя від дня його народження, хотілося б насамперед відмітити надзвичайно теплу атмосферу, в якій вона відбувалася. Цю атмосферу вміло створювала модератор цієї зустрічі, завідуюча сектором студентської читальної зали бібліотеки НМетАУ Діна Миколаївна Нуждаєва і підтримували всі промовці. Наша кафедра представила фото- й аудіоматеріали для презентації, фундаментальну працю Т.Г. Беня «Історія кафедри економіки промисловості», книгу спогадів «Учитель і час … Згадуючи Тараса Григоровича Беня», інші цікаві артефакти. Технічний супровід зустрічі забезпечував інженер навчально-наукового центру НМетАУ В.М. Сердюк.

Д.М. Нуждаєва

Серед присутніх на зустрічі були колеги й учні Тараса Григоровича, і, звичайно, студенти-економісти різних курсів. Свої найщиріші вітання учасникам зустрічі передали рідні, друзі, колеги й учні Тараса Григоровича, які з об’єктивних причин не змогли її відвідати, зокрема його рідний брат Георгій Григорович Бень (який, до речі, відзначатиме свій 95-річний ювілей 22 січня 2019 року), О.М. Зіньковська, Л.Ф. Пузирькова-Уварова, А.Ф. Гриньов, Т.М. Гвоздєва, В.В. Бінкевич, В.В. Щавинський, В.В. Сиченко, В.С. Кирилюк.

С.Б. Довбня

А.Б. Педько

У своєму слові вдячності керівник нашої кафедри, доктор економічних наук, професор Світлана Борисівна Довбня наголосила на колосальному внеску, який зробив Тарас Григорович у вітчизняну науку й освіту, на спадкоємності традицій, на тому, чому наша кафедра носить його славне ім’я. Автор цих рядків мав нагоду розповісти учасникам зустрічі (насамперед, студентській аудиторії) основні віхи життєвого шляху Т.Г. Беня, сформулювати

деякі постулати, якими в своєму житті керувався Тарас Григорович. Із особливою душевною теплотою розповіла про Тараса Григоровича, його дружину Людмилу Севастянівну, радість спілкування із цим чудовим подружжям доцент нашої кафедри, його остання аспірантка Ольга Валеріївна Гончарук. Дуже цікавими були спогади про Тараса Григоровича доцента кафедри міжнародної економіки, політичної економії та управління Наталії Іллівни Ткаченко, ветерана нашої кафедри доцента Володимира Анатолійовича Ємельянова, інших промовців.

О.В. Гончарук

В.А. Ємельянов

Справжньою родзинкою зустрічі став живий голос Тараса Григоровича, записаний у 2005 році в день, коли він передавав керівництво кафедрою своїй наступниці Світлані Борисівні Довбні. Ці слова адресовані не лише нам, нині сущім, але й усім майбутнім поколінням: «Почему я все эти годы сидел здесь, на месте? Почему я не ушел на другую работу? Этот вопрос, вообще говоря, интересный. В менеджменте существует, насколько мне известно, две точки зрения по этому поводу. Одна точка зрения заключается в том, что человек должен через какое-то время переходить на другую работу, и таким вот образом совершенствоваться. … Вторая точка зрения заключается в том, что надо работать в той организации, в которой ты начал свою карьеру. Я вообще принадлежу к этим людям. В этом случае человек становится Патриотом своей организации. Патриот – это тот, кому не надо внушать, что ты должен делать добро своей организации. Он это делает потому, что иначе не может. Кстати сказать, когда мы иногда удивляемся, почему в Украине плохо живется, то с моей точки зрения, коренной ответ на этот вопрос заключается в том, что здесь, в нашем населении, нет достаточной концентрации патриотизма. Я считаю, это главная причина, почему Украина многого не достигла. Потому что те страны, в которых патриотизм на высоком уровне, они достигли невероятных успехов». Таким був Тарас Григорович, таким він і залишиться у наших вдячних серцях.

На завершення хотілося б висловити слова глибокої подяки всім, хто брав участь в організації і проведенні цієї зустрічі.

Андрій ПЕДЬКО,
доцент кафедри економіки та підприємництва ім. Т.Г. Беня,
заступник завідувача кафедри з наукової роботи

Перейти до змісту

До 65-річчя від дня народження Є.П. Калинушкіна (1953 – 2008) ПАМ'ЯТАЄМО КОЛЕГУ І ДРУГА

З роками час плине все швидше і непомітніше … Ось вже одинадцять років як пішов з життя **Євген Павлович Калинушкін** – талановитий учений, доктор технічних наук, професор і завідувач кафедри матеріалознавства (2003 –2008), науковий керівник науково-дослідної лабораторії (23.11.1953, Дніпропетровськ – 30.01.2008, там само). 23 листопада йому виповнилося б 65 років. Невиліковна хвороба передчасно обірвала його життя.

Професор Є.П. Калинушкін був видатним ученим у багатьох галузях матеріалознавства: теорії перитектичної кристалізації, багатофазного твердіння, плавлення та зварювання легованих сталей і кольорових сплавів; теорії руйнування матеріалів; нанотехнологіях і розробці матеріалів для систем збереження і перетворення енергії. Запорукою його досягнень були глибокі знання фізики і математики, які Євген Павлович отримав під час навчання в університеті, а також світогляд та досвід матеріалознавця-структурника, який він придбав завдяки навчанню в аспірантурі та роботі на кафедрі металознавства під керівництвом академіка Ю.М. Тарана-Жовніра.

Молодим аспірантом кафедри металознавства Женя Калинушкін створив установку для стоп-гартування і, опанувавши найсучасніше на ті часи обладнання: мікрорентгеноструктурний аналізатор MS-46, растровий електронний мікроскоп JSM-35 та інше, він проводив унікальні дослідження закономірностей структуроутворення в легованих сталях та сплавах. Але крім виконання наукових завдань своєї кафедри, завжди при необхідності застосування цього обладнання безвідмовно допомагав науковцям різних підрозділів і кафедр.

Є.П. Калинушкін є автором понад 300 наукових робіт, 21 патенту та пендинг-патентів України, США, Японії, Гонконгу та держав Євросоюзу.

Без перебільшення можна сказати, що його ім’я було відоме не тільки в Україні, а й у різних країнах світу. Вільно спілкуючись англійською мовою, він був прекрасним оратором, міг дотепно донести до слухачів свою думку, переконати опонентів логічністю своїх

висновків. До нього тягнулись і молодь, і вже досвідчені працівники. Під його керівництвом та за його участю захистили дисертації 9 кандидатів наук. Під керівництвом Євгена Павловича успішно працювала не тільки створена ним у НМетАУ лабораторія Матеріалознавства та технології тонкоплівкових матеріалів, а також і її філія в США при співпраці з американськими вченими для дослідження структури та розробки технології нанесення тонких металевих плівок, отриманих засобами магнетронного напилення для хімічних джерел струму та для захисних покриттів.

В нашій пам'яті Євген Павлович, а для багатьох просто Женя, незважаючи на зрілий вік, поважні посади і значні досягнення в науковій сфері, залишився завжди усміхненим, простим у спілкуванні, уважним і доброзичливим. Він любив спорт, підтримуючи бездоганну статуру. Акуратний, енергійний, підтягнутий, з ходою впевненими швидкими кроками – здавалося, що перед ним широка, безмежна дорога у майбутнє!

Інколи, в кінці робочого дня, коли пустіють коридори академії, здається, що чутно швидкі, чіткі кроки, притаманні тільки Євгену Павловичу … Це наша пам'ять гучно стукає в наші душі.

Ми завжди пам'ятаємо колегу і друга …

Тетяна МИРОНОВА,
д.т.н., професор кафедри матеріалознавства
ім. Ю.М. Тарана-Жовніра

Перейти до змісту

ПОСМІХНЕМОСЯ РАЗОМ!

По слідах сесії

- Екзамени – єдина можливість знати хоча б щось хоча б декілька днів.
- На екзаменах ті, кому абсолютно не цікава відповідь, розпитують тих, хто не може відповісти.
- Величезна перевага екзаменатора полягає в тому, що він сидить по кращий бік столу.
- Екзаменів боїться будь-хто, адже на екзамені найдурніший може спитати більше, ніж найрозумніший може відповісти.
- Приходьте на екзамен зі свіжою головою: багато в чому буде необхідно розбиратися вперше.
- Навіть якщо знання відпускають безкоштовно, приходити треба з власною тарою.
- Ніщо так не запам'ятовують студенти, як помилки своїх викладачів.
- Щоб бути добрим викладачем, необхідно любити те, що викладаєш, і любити тих, кому викладаєш.
- Добрий викладач може навчити інших навіть тому, чого сам не вміє.

- Чим менш конкретна назва навчальної дисципліни, тим менше з неї узнаєш. Чим конкретніша назва навчальної дисципліни, тим менше вона тобі знадобиться пізніше. «Вказівка Ромінгера»
- ЗВО розвиває всі здібності, в тому числі і дурість.
- Диплом ЗВО – документ, який засвідчує, що в тебе був шанс чомусь навчитися.
- Диплом ЗВО дозволяє помилятися більш впевнено.
- Освіта коштує грошей. Неосвіченість – теж.
- Освічена людина – та, яка знає, де знайти те, чого вона не знає.
- Грамотна людина – та, яка завжди знайде синонім до складного слова.
- Стипендія необхідна, але недостатня.

Куточок гумору підготувала
редакція «Кадрів металургії»
за допомогою сайту https://kpi.ua/use-joke
Перейти до змісту